

УДК 378:37:331

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-406-410

БАБЕНКО Тетяна –

кандидат педагогічних наук,
доцент, доцент кафедри педагогіки та спеціальної освіти
Центральноукраїнського державного університету
імені Володимира Винниченка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5085-2779>

e-mail: babenkot80@gmail.com

ДОРОШЕНКО Владислав –

аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки
Центральноукраїнського державного університету
імені Володимира Винниченка
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-2321-6708>

e-mail: vdoroshenko@cuspu.edu.ua

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЯК СКЛАДОВА ЙОГО ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

У статті актуалізовано питання збереження здоров'я школярів в освітньому процесі, оскільки кількість хворих дітей у нашій державі зростає через погіршення та нестабільність соціально-економічної, екологічної ситуації, незадовільні умови життя частини населення, що знижує адаптивні можливості дитячого організму та його опірності до дії різних шкідливих факторів.

Визначено, що здоров'язберезувальна компетентність керівника закладу загальної середньої освіти – це складова його професійної компетентності; це здатність та готовність керівника до планування, організації та реалізації заходів, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я учнів, педагогів та інших членів шкільного колективу. До структури здоров'язберезувальної компетентності керівника закладу загальної середньої освіти слід віднести такі основні компоненти: мотиваційно-ціннісний (інтереси, мотиви, цілі, переконання, ставлення, ціннісні орієнтації на здійснення здоров'язберігальної діяльності); гносеологічний (сукупність психолого-педагогічних та управлінських знань, зокрема про: нормативно-правове забезпечення розвитку здоров'я через освіту; засади управління закладом із позицій здоров'язбереження; основи людського здоров'я, особливості формування фізичного, психічного, соціального, ментального здоров'я на різних етапах онтогенезу людини; складові здорового способу життя; особливості застосування здоров'язберігальних засобів, форм, методів, технологій тощо); процесуальний (сукупність професійних умінь, якість засвоєння й узагальнення яких необхідні для здійснення педагогом здоров'язберігальної діяльності) і рефлексивний (самоаналіз, самооцінка та корекція результатів власної діяльності, здатність до самоосвіти і саморозвитку для ефективного здійснення здоров'язберігальної діяльності).

У статті наведено результати дослідження ставлення керівників шкіл до проблеми збереження здоров'я учнів в освітньому процесі, які дозволили виявити ступінь системності роботи школи над проблемою збереження здоров'я учнів; розглянути специфіку взаємодії школи із зовнішнім середовищем, виявити труднощі у роботі з партнерами щодо збереження здоров'я дітей; з'ясувати особливості сприйняття проблем збереження здоров'я школярів керівниками шкіл, їх розуміння реальної та бажаної діяльності педагогічного колективу щодо збереження здоров'я школярів.

Результати дослідження дозволять розпочати обґрунтування умов розвитку здоров'язберезувальної компетентності та розробку програмно-методичного забезпечення підготовки та перепідготовки педагогів та керівників шкіл до здоров'язберігаючої діяльності.

Ключові слова: керівники закладу загальної середньої освіти, здоров'язберезувальна компетентність, професійна компетентність, школярі, освітній процес, здоров'я, здоров'язберігальна діяльність.

BABENKO Tetiana –

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor, Associate Professor of the Department
of Pedagogy and Special Education
of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5085-2779>

e-mail: babenkot80@gmail.com

DOROSHENKO Vladyslav –

postgraduate student specialty 011 Educational,
pedagogical sciences
of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-2321-6708>

e-mail: vdoroshenko@cuspu.edu.ua

HEALTH-SAFE COMPETENCE OF THE HEAD OF AN EDUCATIONAL INSTITUTION AS A COMPONENT OF HIS PROFESSIONAL COMPETENCE

The article updates the issue of preserving the health of schoolchildren in the educational process, since the number of sick children in our country is growing due to the deterioration and instability of the socio-economic, ecological situation, unsatisfactory living conditions of part of the population, which reduces the adaptive capabilities of the child's body and its resistance to the action of various harmful factors of competence.

It is determined that the health-safe competence of the head of a general secondary education institution is a component of his professional competence; it is the ability and readiness of the head to plan, organize and implement measures aimed at preserving and strengthening the health of students, teachers and other members of the school staff. The structure of the health-preserving competence of the

head of the educational institution should include the following main components: motivational and value (interests, motives, goals, beliefs, attitudes, value orientations for the implementation of health-preserving activities); epistemological (a set of psychological, pedagogical and managerial knowledge, in particular about: regulatory and legal support for the development of personal health through education; principles of institution management from the perspective of health preservation; foundations of human health, features of the formation of physical, mental, social, spiritual health at different stages of human ontogenesis; components of a healthy lifestyle; features of the use of health-preserving means, forms, methods, technologies, etc.); procedural (a set of professional skills, the quality of assimilation and generalization of which are necessary for the teacher to carry out health-preserving activities) and reflective (self-analysis, self-assessment and correction of the results of one's own activities, the ability to self-education and self-development for the effective implementation of health-preserving activities).

The article presents the results of a study of the attitude of school leaders to the problem of preserving students' health in the educational process, which allowed us to identify the degree of systematic work of the school on the problem of preserving students' health; to consider the specifics of the school's interaction with the external environment, to identify difficulties in working with partners to preserve children's health; to find out the peculiarities of the perception of the problems of preserving schoolchildren's health by school leaders, their understanding of the real and desired activities of the teaching staff to preserve schoolchildren's health.

The results will allow us to begin substantiating the conditions for the development of health-preserving competence and developing programmatic and methodological support for the training and retraining of teachers and school leaders for health-preserving activities.

Key words: heads of general secondary education institutions, health-preserving competence, professional competence, schoolchildren, educational process, health, health-preserving activities.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Проблема збереження здоров'я школярів в освітньому процесі сьогодні надзвичайно актуальна. Кількість хворих дітей у нашій державі зростає. Це відбувається через погіршення та нестабільність соціально-економічної, екологічної ситуації, незадовільні умови життя частини населення, що знижує адаптивні можливості дитячого організму та його опірності до дії різних шкідливих факторів компетентності. Погіршення здоров'я школярів в значній мірі пов'язано із повномасштабною агресією та тривалим воєнним станом. Якщо до 24 лютого 2022 року чинниками, які погіршували здоров'я дітей та молоді, були: нездорове харчування, малорухомий спосіб життя, комп'ютерна та інтернет-залежність, відсутність бажання і мотивації у дітей, недостатня розвиненість спортивної інфраструктури, то зараз погіршують здоров'я дітей обмежений або взагалі відсутній доступ до спортивної інфраструктури, зруйнована спортивна інфраструктура, відсутність безпеки, загроза обстрілів, постійні повітряні тривоги. Особливо актуальним сьогодні є питання збереження ментального здоров'я, оскільки, за окремими джерелами інформації, через постійний страх, тривогу, невпевненість за майбутнє кількість дітей, що мають нервово-психічні порушення зросла до 80%. [2, с.133]. Саме тому якісна підготовка майбутнього вчителя, керівника школи до здоров'язбережувальної діяльності є важливою складовою формування його професійної компетентності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У працях Н. Бібік, І. Єрмака, Л. Даниленко, С. Калашнікової, О. Овчарук, В. Олійника, З. Рябової, О. Пошетун, О. Савченко та ін. досліджувалися питання компетентнісного підходу.

Вивчення особливостей формування та розвитку компетентності керівників закладів освіти відобразилися в наукових розробках В. Бондаря, Л. Васильченко, Г. Єльнікової, Л. Калініної, О. Мармази, В. Маслова, Є. Павлутенкова, В. Пікельної, Т. Тонконової, Г. Федорова та інших.

У дослідженнях В. Бондаря, В. Бикова, О. Васильєвої, Л. Даниленко, Г. Кондрацької, О. Мармази, В. Пікельної, П. Плахтія, Л. Романишиної, Л. Сущенко та інших розкриваються педагогічні аспекти здоров'язбережувальних освітніх технологій.

О. Березюк, Т. Воронцова, О. Єресько, В. Пономаренко, І. Скорбун розглядають здоров'язбережувальну компетентність як здатність людини планувати і реалізовувати свою життєдіяльність у спосіб, сприятливий для здоров'я і безпеки самої людини та її соціального оточення [5].

У дослідженнях О. Іонової, Р. Черновол-Ткаченко, О. Гресь розкрито суть поняття здоров'язбережувальна діяльність керівника закладу освіти як невід'ємної складової його управлінсько-педагогічної діяльності, що спрямована на створення оздоровчого середовища (фізично-предметного, психологічно-комунікативного, навчально-виховного) навчального закладу та забезпечення підтримки, збереження та зміцнення здоров'я всіх учасників (школярів, педагогів, батьків) педагогічного процесу [1].

Мета статті – визначити сутність здоров'язбережувальної компетентності керівника закладу загальної середньої освіти та проаналізувати стан здоров'язбережувальної діяльності у закладах загальної середньої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Важливість розв'язання завдань збереження та зміцнення здоров'я дітей у освітньому процесі відображається у Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», Концепції «Нова українська школа», Національній доктрині розвитку освіти України, Державному стандарті базової і повної загальної середньої освіти, інших нормативно-правових документах, а також у наукових дослідженнях та практичній діяльності закладів освіти.

У «Національні стратегії розбудови безпечного і здорового освітнього середовища у новій українській школі» (2020 р.) здоров'язбережувальна складова освіти заявлена як основна [3]. Нова українська школа (НУШ) має виховувати молодь, яка свідомо ставиться до здоров'я, здатна вести і пропагувати здоровий спосіб життя.

Проведений аналіз наукової літератури з проблеми здоров'язбереження дає можливість сформувати базове поняття «здоров'язбережувальна компетентність» як інтегральну якість особистості людини, яка виявляється у її загальній здатності до здоров'язбережувальної діяльності, що ґрунтується на інтеграції знань, умінь, навичок, ціннісних ставлень особистості,

спрямованих на збереження фізичного, соціального, психічного та духовного здоров'я – свого та оточення [7].

Здоров'язбережувальна компетентність є однією з важливих компетентностей у Професійному стандарті керівника закладу загальної середньої освіти [6], який було затверджено 2021 р. У документі визначається, що складовими здоров'язбережувальної компетентності є:

- здатність забезпечити сприятливі умови в освітньому середовищі для кожного учня, залежно від його індивідуальних особливостей, потреб, інтересів;

- здатність забезпечити умови праці для працівників закладу освіти, облаштовувати їхні робочі місця з урахуванням санітарних норм і правил;

- здатність забезпечити умови праці для кожного працівника, облаштовувати робочі місця працівників закладу освіти з урахуванням санітарних і ергономічних вимог;

- здатність організувати заходи з охорони праці та безпеки життєдіяльності учасників освітнього процесу;

- здатність забезпечити умови, що унеможливають заподіяння учасникам освітнього процесу фізичної, майнової та або моральної школи;

- здатність до забезпечення надання першої домедичної допомоги учням і працівникам закладу освіти, організації їх харчування;

- здатність до забезпечення цифрового освітнього середовища.

У процесі нашого дослідження ми проаналізували практику закладів загальної середньої освіти щодо збереження здоров'я школярів та виявили проблемні питання у здоров'язберігаючій діяльності шкіл. Було проведено анкетування 18 директорів шкіл міста Кропивницький та Кіровоградської області. Передбачалося, що опитувальник дозволить:

- виявити ступінь системності роботи школи над проблемою збереження здоров'я учнів;

- розглянути специфіку взаємодії школи із зовнішнім середовищем, виявити труднощі у роботі з партнерами щодо збереження здоров'я дітей;

- з'ясувати особливості усвідомлення проблем збереження здоров'я дітей керівниками шкіл, їх розуміння реальної та бажаної діяльності педагогічного колективу щодо збереження здоров'я школярів.

Звернемося до результатів анкетування.

1. В обстежених школах здійснюється робота щодо збереження здоров'я учнів: проводяться заходи, переважно спрямовані на покращення безпекової ситуації; удосконалюється матеріальна база (зокрема облаштовуються сховища); покращується харчування дітей; організовуються навчальні семінари для освітян; ведеться адаптаційна робота під час переходу дітей із початкової школи до середньої ланки. Однак, відповідаючи на питання про динаміку стану фізичного, психічного та соціального здоров'я дітей за останні три роки 85% респондентів обирають варіант відповіді

здоров'я погіршується, вважають, що динаміка нейтральна 15%. Варіант «здоров'я покращується» не вибрав жоден із опитаних, отже, робота зі збереження здоров'я учнів в освітньому процесі малорезультативна.

2. Дані опитування показують, що питання здоров'язбереження в школі обговорюються на педрадах, нарадах (від одного до п'яти обговорень за навчальний рік). Аналіз обговорюваних питань здоров'язбереження дозволяє констатувати відсутність комплексного підходу до здоров'язбереження: обговорювані важливі питання піднімаються ізолювано, поза зв'язком із системою здоров'я.

Керівники шкіл, виділяючи аспекти здоров'язбереження, що потребують корекції, відзначають доцільність таких заходів:

1. Зниження навчального навантаження для учнів – 32 %.

2. Підвищення компетентності педагогів у питаннях здоров'язбереження - 31%.

3. Поліпшення матеріально-технічного стану – 30%.

4. Поліпшення спортивно-оздоровчої роботи – 24%.

5. Розробка програм спрямованих на збереження ментального здоров'я – 18%.

6. Поліпшення психологічного клімату у школі та класі – 15%.

7. Поліпшення харчування учнів – 11%.

8. Дозування навчального навантаження залежно стану здоров'я дитини – 7%.

3. Відповіді керівників на запитання, що стосуються зв'язків школи із зовнішнім середовищем, спрямованим на спільну діяльність зі збереження здоров'я учнів, свідчать, що ці зв'язки недостатньо налагоджені, слабо нормовані і не носять системного характеру:

- серед питань, які обговорювалися у школі стосовно здоров'язбереження, немає жодного щодо організації чи спільної діяльності з іншими організаціями чи установами;

- список організацій та установ, з якими могла б співпрацювати школа щодо збереження здоров'я учнів, складений респондентами, вкрай неповний;

- відповідаючи на запитання, що отримує школа від соціальних партнерів, керівники повідомляють: відомості про стан фізичного та психічного здоров'я, теорію здоров'язбереження, можливість додаткової освіти щодо здоров'язбереження.

Говорячи про те, яка допомога від партнерів потрібна школі, опитувані наголошують на необхідності не тільки на отриманні інформації, скільки на постійній взаємодії та виділяють такі можливі напрямки спільної діяльності: профілактичні заходи спільно з медиками, психологами (38 %); просвітницька робота, консультування батьків та педагогів спільно із соціальними службами, громадськими організаціями, медиками (36 %); моніторинг стану здоров'я дітей спільно з медиками, психологами (31%); залучення фахівців-медиків, психіатрів, наркологів до повсякденної спільно спланованої роботи з

дітьми (24%). Наслідком слабкості зв'язків школи із довкіллям у роботі зі збереження здоров'я учнів є спроби розв'язання завдань здоров'язбереження школярів самотужки.

4. Відповідаючи на запитання, що виявляють розуміння проблем здоров'язбереження в школі, керівники виділяють численні фактори, що негативно впливають на здоров'я учнів. Серед педагогічних чинників виділяються «недоліки» у діяльності вчителя: негативні особистісні особливості педагога, перебільшення важливості свого предмета, тиск на учнів, відсутність позаурочної цікавої діяльності з предмету, перевантаженість учнів (32 %). Негативно впливають на здоров'я школярів професійне вигорання педагогів; велике навантаження на освітян, недостатня педагогічна майстерність; невикористання здоров'язберігаючих технологій; надлишковий обсяг домашніх завдань; навчання в умовах дистанційної освіти (54%).

Серед психологічних чинників, які негативно впливають на здоров'я школярів, керівники виділяють постійний страх, тривоги через військову агресію (50 %); взаємини підлітків (20%); високу наповнюваність класів (18%).

До медичних факторів, які негативно позначаються на здоров'ї учнів та якості навчання, на думку керівників шкіл, належать: захворювання (хронічні), з якими діти приходять до школи (37 %); затримки розвитку, нездатність до навчання (24%); неправильний режим (20%); шкільні меблі, що не відповідають нормам (11 %); низький рівень медобслуговування у школі (9 %).

До соціальних чинників, які негативно впливають на здоров'я учнів, анкетовані відносять: низькі доходи сім'ї та її низький суспільний статус (42%); негативний психологічний клімат у сім'ї (40 %); завантаженість батьків, відсутність уваги до проблем дітей (34%).

В якості практичних кроків зі здоров'язбереження, які реалізовувалися школами за останній час, названі:

- робота над адаптацією учнів у 1 та 5 класах (70%);
- створення спортивних секцій, проведення спортивних заходів (41%);
- виховні заходи, присвячені здоров'язбереженню (37%);
- поліпшення харчування учнів (20%);
- проведення навчальних семінарів для педагогів (17%);
- вдосконалення інтер'єру школи (14%);
- впровадження інклюзивного навчання (8%).

Слід констатувати, що проведені в школах здоров'язберігаючі заходи - це, в основному, цілком традиційні заходи, що проводяться в традиційних формах.

5. 26% опитаних вважають, що у них особисто і у педагогічних колективів є досвід здоров'язберігаючої діяльності; 74% вважають, що такого досвіду немає; презентували свій досвід на конференціях різного рівня та наводили його у публікаціях 11 % опитаних.

6. На питання про існування у школі моніторингу стану здоров'я дітей позитивну відповідь дали 100% опитаних; водночас вони не

зміogli відповісти на уточнюючі запитання: хто здійснює моніторинг, хто аналізує його результати, хто і для чого використовує отримані дані, де вони агрегуються тощо.

7. Відповідаючи на запитання, що можна зробити в плані вдосконалення уроку щодо впливу його на здоров'я учнів, директори відповідають наступне (наводимо ранжований список відповідей, що найчастіше зустрічаються): зробити урок цікавим для учнів; створити сприятливий психологічний клімат під час уроку; врахувати індивідуальні навчальні можливості учнів, їхню працездатність; чергувати види діяльності; правильно організувати урок; зробити урок динамічним; зробити урок «бажаним» для дітей; створити на уроці ситуацію успіху для кожного; дотримуватись санітарно-гігієнічних вимог; зменшити наповнюваність класу; навчити педагогів здоров'язберігаючої діяльності з учнями; мотивувати освітян.

8. Відповіді на запитання, чи займався колектив проектуванням діяльності зі здоров'язбереження, розподілилися так: «так» – 40 %; «ні» - 60%.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Отже, здоров'язберігальна компетентність керівника закладу загальної середньої освіти – це складова його професійної компетентності; це здатність та готовність керівника до планування, організації та реалізації заходів, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я учнів, педагогів та інших членів шкільного колективу; важлива умова ефективної здоров'язберігаючої діяльності.

До структури здоров'язберігальної компетентності керівника закладу загальної середньої освіти слід віднести такі основні компоненти: мотиваційно-ціннісний (інтереси, мотиви, цілі, переконання, ставлення, ціннісні орієнтації на здійснення здоров'язберігальної діяльності); гносеологічний (сукупність психолого-педагогічних та управлінських знань, зокрема про: нормативно-правове забезпечення розвитку здоров'я особистості через освіту; засади управління закладом із позиції здоров'язбереження; основи людського здоров'я, особливості формування фізичного, психічного, соціального, ментального здоров'я на різних етапах онтогенезу людини; складові здорового способу життя; особливості застосування здоров'язберігальних засобів, форм, методів, технологій тощо); процесуальний (сукупність професійних умінь, якість засвоєння й узагальнення яких необхідні для здійснення педагогом здоров'язберігальної діяльності) і рефлексивний (самоаналіз, самооцінка та корекція результатів власної діяльності, здатність до самоосвіти і саморозвитку для ефективного здійснення здоров'язберігальної діяльності).

Наведені в статті результати дослідження дозволяють розпочати обґрунтування умов розвитку здоров'язберігальної компетентності та розробку програмно-методичного забезпечення підготовки та перепідготовки педагогів та керівників шкіл до здоров'язберігальної діяльності.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Іонова О. М., Черновол-Ткаченко Р. І., Гресь О. В. Здоров'язберігаюча діяльність керівника загальноосвітнього навчального закладу: теоретичні та практичні аспекти. Х. : Вид. група «Основа» (Бібліотека журналу «Управління школою». Вип. 04 (159)). 2016. 144 с.
2. Лавриненко Л. Ментальне здоров'я школярів в умовах воєнного стану. Том 182 № № 26 (2024): Вісник Національного університету "Чернігівський колегіум" імені Т. Г. Шевченка. С. 133-138.
3. Національна стратегія розбудови безпечного і здорового освітнього середовища у новій українській школі. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/195/2020#Text>
4. Нова українська школа. URL: <https://mon.gov.ua/tag/nova-ukrainska-shkola?&tag=nova-ukrainska-shkola>
5. Організація профілактичної роботи у навчальних закладах: посібник для адміністраторів системи освіти / О. В. Березюк, Т. В. Воронцова, О. В. Єресько, В. С. Пономаренко, І. А. Скорбун. Київ: «Здоров'я через освіту», 2014. 128 с.
6. Професійний стандарт «Керівник (директор) закладу загальної середньої освіти». URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/news/2021/09/22/Nakaz-568-zatverdzh.standartu.keriv.22.09.pdf>
7. Романишина Л., Кришук Б., Брижак Н. Сучасні підходи до формування здоров'язбережувальних компетентностей майбутніх учителів початкової школи. Physical Culture and Sport: Scientific Perspective. 2023. № 1. С. 104-108.

REFERENCES

1. Ionova O. M., Chernovol-Tkachenko R. I., Hres O. V. (2016). Zdoroviazberihaiucha diialnist kerivnyka zahalnoosvitnoho navchalnoho zakladu: teoretychni ta praktychni aspekty [Health-preserving activities of the head of a general educational institution: theoretical and practical aspects]. Kh.: Vyd. hrupa «Osnova» (Biblioteka zhurnalu «Upravlinnia shkoloiu». Vyp. 04 (159)). 144 s. [in Ukrainian]
2. Lavrynenko, L. (2024) Mentalne zdorovia shkoliariv v umovakh voiennoho stanu [Mental health of schoolchildren under martial law]. Tom 182 № № 26. Visnyk Natsionalnoho universytetu "Chernihivskiy kolehium" imeni T. H. Shevchenka. S. 133-138. [in Ukrainian]
3. Natsionalna stratehiia rozbudovy bezpechnoho i zdorovoho osvitnoho sere dovysheha u novii ukrainskii shkoli [National Strategy for Building a Safe and Healthy Educational Environment in the New Ukrainian School]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/195/2020#Text> [in Ukrainian]

4. Nova ukrainska shkola. [New Ukrainian School]. URL: <https://mon.gov.ua/tag/nova-ukrainska-shkola?&tag=nova-ukrainska-shkola> [in Ukrainian]
5. Orhanizatsiia profilaktychnoi roboty u navchalnykh zakladakh: posibnyk dlia administratoriv systemy osvity (2014). [Organizing preventive work in educational institutions: a guide for education system administrators] / O. V. Bereziuk, T. V. Vorontsova, O. V. Yeresko, V. S. Ponomarenko, I. A. Skorbun. Kyiv: «Zdorovia cherez osvitu». 128 . [in Ukrainian]
6. Profesiinyi standart «Kerivnyk (dyrektor) zakladu zahalnoi sere dnoi osvity» [Professional standard "Head (director) of a general secondary education institution"] URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/news/2021/09/22/Nakaz-568-zatverdzh.standartu.keriv.22.09.pdf> [in Ukrainian]
7. Romanyshyna, L., Kryshchuk, B., Bryzhak, N. (2023). Suchasni pidkhody do formuvannia zdoroviazberezhuvalnykh kompetentnosti maibutnikh uchyteliv pochatkovoi shkoly [Modern approaches to the formation of health-preserving competencies of future primary school teachers]. Physical Culture and Sport: Scientific Perspective. № 1. S. 104-108. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

БАБЕНКО Тетяна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки та спеціальної освіти Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка

Наукові інтереси: соціально-професійне становлення педагога, розвиток професійної компетентності керівника закладу освіти.

ДОРОШЕНКО Владислав – аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки кафедри педагогіки та спеціальної освіти Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: розвиток здоров'язбережувальної компетентності керівника закладу освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

BABENKO Tetyana – candidate of pedagogy, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Pedagogy and Special Education of the Volodymyr Vynnychenko Centralukrainian State University.

Scientific interests: socio-professional development of the teacher, development of professional competence of the head of an educational institution

DOROSHENKO Vladyslav – postgraduate student specialty 011 Educational, pedagogical sciences of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University.

Scientific interests: development of health-preserving competence of the head of an educational institution.

Стаття надійшла до редакції 19.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 25.05.2025 р.